

PROTOCOL PESTEN

Plagen of pesten?

We plagen allemaal wel eens of we worden geplaagd. Plagerijen zijn niet kwaad bedoeld. Plager en geplaagde zijn aan elkaar gewaagd; ze houden elkaar over en weer voor de gek. Bij pesten ligt het anders. Tussen pester en gepeste is dit evenwicht er niet. De pester heeft de overmacht. Pesten gebeurt vaak in groepsverband. Pesten kan lichamelijke en psychische klachten veroorzaken en iemand voor het leven beschadigen. Het is een probleem van alle leeftijden.

Pesten is onacceptabel. Wij nemen bij signalen m.b.t. pesten onze waarden respect, veiligheid en verantwoordelijkheid in acht.

Signalen

De volgende signalen kunnen er op wijzen dat een kind wordt gepest:

- Niet meer naar school, sportclub of vereniging willen, uitvluchten verzinnen
- Niets meer vertellen over school
- Geen klasgenoten meer mee naar huis nemen
- Slechte prestaties leveren
- Niet betrokken worden bij groepswork op school
- In de pauze veel alleen staan
- Slaapproblemen, nachtmerries, bedplassen
- Concentratieproblemen
- Sombor, futloos of teruggetrokken gedrag
- Lichamelijke klachten zoals hoofdpijn, buikpijn, vermoeidheid, overgeven
- Spontane huilbuien
- Blauwe plekken
- Beschadigde of kwijtgeraakte spullen.

Vakdocenten en het OOP hebben een signalerende functie. Wanneer zij een vermoeden van pesten hebben dan wordt van hen verwacht dat zij melding doen bij mentor of teamleider om hulp en overleg in gang te zetten.

Achtergronden van pestgedrag

De gepeste

Pesters kiezen de kwetsbaarste in de groep als slachtoffer. Dit zijn vaak de kinderen die niet in staat zijn om voor zichzelf op te komen. Zij lopen dus meer risico. De gepeste wordt gepakt op diens zwakke plek (uiterlijk, accent, dik, slim, niet slim). Ook kan de gepeste "anders" zijn dan de groep. Slachtoffers van pesten praten zelden uit zichzelf hierover, maar zwijgen houdt het pesten juist in stand.

De pester

De pester pest meestal om onzekerheid te verbergen en macht te krijgen. Het kan zijn om de eigen frustraties af te reageren, uit onmacht of jaloezie. De pester voelt zich doorgaans niet schuldig; het is maar "een grapje".

De omstanders

Omstanders zijn voor een deel meelopers die zelf ook pesten en voor een deel kinderen die doen of ze niets merken. Dit, uit angst om zelf gepest te worden. Uit angst voor hun eigen veiligheid grijpen ze niet in, maar voelen zich wel schuldig hierover. Omstanders leggen de schuld regelmatig bij de gepeste zelf en zeggen dat hij of zij het zelf uitlokte.

Manieren van pesten

Met woorden

- Belachelijk maken, uitlachen
- Kleineren, vernederen
- Schelden, bijnamen geven
- Roddelen
- Gemene briefjes, e-mails, sms-berichtjes
- Via internet
- Bedreigen

Lichamelijk

- Achterna lopen
- Klem zetten of opsluiten
- Trekken, duwen, schoppen, slaan

Anders

- Doodzwijgen of buitensluiten bij gesprekken of activiteiten
- Spullen aftroggelen of geld afpersen
- (Dierbare) bezittingen afpakken of vernielen

Preventieve maatregelen

Elke mentor bespreekt ergens aan het begin van het schooljaar de algemene afspraken en verwachtingen in de klas. In een mentorles wordt specifiek aandacht aan het onderwerp "pesten" besteed.

Stappenplan na een melding van pesten

De mentor

- Wanneer pesten plaatsvindt in klassenverband, dan praat de mentor eerst met de gepeste en later met de pester apart. Vervolgens praat de mentor met beide leerlingen en probeert tot goede afspraken te komen.
- Indien het meerdere pesters betreft kunnen zg. neutrale leerlingen hierbij betrokken worden.
- Eventueel volgt een groepsgesprek.
- De mentor bespreekt de verwachtingen en consequenties
- De mentor praat zo nodig met de klas.
- Indien het probleem zich herhaalt, meldt de mentor het gedrag aan de teamleider van de betreffende leerling(en). De mentor overhandigt het dossier met daarin de gebeurtenissen, gemaakte afspraken en een inschatting van het sociaal gedrag van de gepeste.

De teamleider

- De teamleider neemt de rol van de mentor over wanneer het pestgedrag zich herhaalt en/of wanneer het pesten het klassenverband overstijgt.
- De teamleider houdt zo nodig gesprekken met alle betrokkenen.
- In contact met de gepeste wordt gekeken of hij/zij sociaal gedrag vertoont waardoor hij/zij een gemakkelijk doelwit vormt voor pesters.
- Indien dit het geval is, wordt contact opgenomen met het zorgteam voor een eventuele doorverwijzing voor een SoVa training. In dit geval wordt altijd contact met de ouders opgenomen. Ook de pester kan advies voor doorverwijzing krijgen.
- In alle andere gevallen is het aan de teamleider om te bepalen of betrokken ouders op de hoogte gesteld moeten worden.
- De teamleider koppelt alle informatie terug naar de mentor.